

**Słowo Przewodniczącego Komisji Charytatywnej
Konferencji Episkopatu Polski na Niedzielę Miłosierdzia (24 kwietnia 2022)**

„Gdzie jest miłosierdzie, tam rozkwita pokój”

Umiłowani w Panu Siostry i Bracia!

Dzisiejsza Ewangelia opowiada o paschalnych doświadczeniach Tomasza. Najpierw okrutna męka i niezrozumiała śmierć Mistrza wywołały w nim – jak i w innych apostołach – ogromne rozczarowanie. Skupiony na trudnościach, jakie przeżywał, nie uwierzył tym ze swojej wspólnoty, którzy spotkali Jezusa Zmartwychwstałego. Żadne zapewnienia nie były dla niego wiarygodne, nie potrafił spojrzeć z ufnością w przyszłość. Wystarczyło jednak, że podzielił się ze swoimi przyjaciółmi, apostołami, wątpliwościami i lękami, a Jezus przyszedł do niego osobiście. Ukazał mu swoje rany, ponieważ w nich jest zbawcza odpowiedź na wszelkie cierpienie, które nas dotyka. Nie ma takich ran, których On nie mógłby uleczyć. Tomasz zobaczył, że „w Jego ranach jest nasze zdrowie” (Iz 53, 5). Zmartwychwstały Pan objawił się jako Ten, który zbawia, rozjaśnia ciemności i obdarza swoją siłą, aby kochać pomimo trudnych doświadczeń. Chrystus otworzył serce Tomasza, przełamał jego strach, pozwolił mu odkryć prawdę oraz moc obecności Boga w jego życiu. A Tomasz odnalazł wiarę i poznał, że prawdziwy pokój jest darem Bożego miłosierdzia.

Ta historia to nie tylko opowieść sprzed dwóch tysięcy lat. To Słowo Boże, które zostało napisane do nas, także na ten czas, gdy za naszą wschodnią granicą toczy się wojna. Jesteśmy świadkami cierpienia niewinnych, morderstw, straszliwej niesprawiedliwości. Z lękiem i poczuciem bezsilności oglądamy obrazy, które napływają do nas z Ukrainy. Przychodzą na myśl słowa proroka Jeremiasza „Gwałt i ruina!” (Jr 20, 8). Dramat tej wojny sprawia, że wielu spośród tych, którzy bezpośrednio jej doświadczają, a także niektórzy spośród nas znalazło się w momencie podobnym do tego, w którym znalazł się Tomasz Apostoł wątpiący we wszystko po śmierci Chrystusa. Ale na szczęście jest ogromna wspólnota uczniów Chrystusa i ludzi dobrej woli, która doświadcza Jego zmartwychwstania, Jego zwycięstwa nad śmiercią, piekłem i szatanem, Jego żywej obecności, duchowej mocy i Jego pokoju.

Doświadczenie obecności zmartwychwstałego Chrystusa wyraża się w głębokiej wierze i czynach miłosierdzia. Zmartwychwstały Pan żyje w otwartości serc milionów Polaków, dzięki której nasi bracia i siostry z Ukrainy znaleźli dom. Naśladowanie Zmartwychwstałego Pana, który ukazał nam nieskończone Boże miłosierdzie, widoczne jest też w ogromnej życzliwości i hojnie okazywanej

pomocy uchodźcom, która w sposób zorganizowany prowadzona jest przez Caritas Polska w łączności z Caritas diecezjalnymi, Parafialnymi Zespołami i Szkolnymi Kołami Caritas. W tę pomoc włączają się w szerokim zakresie wspólnoty parafialne i zakonne, jak również różne organizacje pomocowe i samorządy. Wszelkiego rodzaju wsparcie materialne, edukacyjne, społeczne łączone jest z pomocą umożliwiającą sprawowanie kultu religijnego i modlitwą, ponieważ modlitwa za żywych i umarłych, zwłaszcza za tych, którzy jej szczególnie potrzebują, również należy do uczynków miłosierdzia.

Warto nadmienić, że zorganizowana przez Caritas Polska w połowie kwietnia br. zbiórka na rzecz uchodźców przekroczyła 100 mln złotych. Szacunkowa wartość wsparcia przekazanego w postaci darów rzeczowych przekroczyła 136 mln zł. To dzięki tej ogromnej ofiarności darczyńców Caritas już od pierwszych dni wojny może organizować pomoc nie tylko na granicy, ale też w całej Polsce i na Ukrainie. Polska gościnność i serca pełne miłości, a więc te wartości, które wypływają z ducha Ewangelii, sprawiły, że siostry i bracia, którzy zostali zmuszeni do opuszczenia swojej ojczyzny, mogą czuć się u nas bezpiecznie. Wśród nich jest 830 dzieci z ukraińskich domów dziecka – uszkodzonych najbardziej, bo nie tylko przez wojnę, ale i przez los – które znalazły pełen życzliwości dom w placówkach Caritas diecezjalnych. To dzięki Wam, bracia i siostry, a także wolontariuszom z Caritas udało się wysłać kilkaset transportów humanitarnych na Ukrainę. Wsparcie realizowane na wielu płaszczyznach dociera do ukraińskich rodzin, do osób, które przekraczają przejścia graniczne, gdzie wielu wolontariuszy pracuje dzień i noc.

Wspólnoty Caritas nie tylko angażują się w pomoc ofiarom wojny, ale także kontynuują i rozwijają dotychczasowe programy pomocy charytatywnej w kraju i za granicą. Na szczególną uwagę zasługuje program Rodzina Rodzinie niosący pomoc ofiarom w miejscach dotkniętych konfliktami. Cały czas działają domy samotnej matki (23), ośrodki interwencyjne dla kobiet w kryzysie (9), świetlice terapeutyczne (98), hospicja (22), okna życia (61), jadłodajnie, domy dziecka i wiele innych miejsc. Wolontariusze i pracownicy Caritas od wielu lat tworzą miejsca, które stają się domami – wspólnotami domowników, wśród których nikt nie czuje się obco.

Niedziela Miłosierdzia Bożego, którą dziś obchodzimy, jest świętem patronalnym Caritas. Tradycyjnie w tym dniu w całej Polsce prowadzona jest zbiórka na cele charytatywne. Jest ona przeznaczona na te miejsca, które stały się domem dla wielu potrzebujących. W tym roku Święto Miłosierdzia obchodzone jest po hasłem „Dzień dobra”. Treść tego hasła przypomina, że *„Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre.”* (Rdz 1, 31). Przez dzieła miłosierdzia chcemy to Boże dzieło kontynuować, by dzięki naszym

życzliwym sercom przymnażać światu dobra. Dziś odkrywamy, że większość z nas to widzialni świadkowie Zmartwychwstałego Chrystusa, który uzdalnia nas do czynienia dobra, gdy wszystko wokół zawodzi.

W imieniu wszystkich obdarowanych dzisiaj dobrem z całego serca dziękuję. A naszym Siostram i Braciom z obrządku prawosławnego, którzy dzisiaj obchodzą Wielkanoc, składam najlepsze życzenia. Niech pokój Chrystusowy zagości w naszych sercach, na Ukrainie i na całym świecie!

bp Wiesław Szlachetka
Przewodniczący Komisji Charytatywnej
Konferencji Episkopatu Polski